USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem tř. 1. máje 97/25, Liberec, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 1. 2017, č. j. 14686/17/2601-80541-507338 a ze dne 13. 1. 2017, č. j. 10867/17/2601-80541-507338, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec, ze dne 21. 2. 2018, č. j. 59 Af 17/2017 - 53,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) podal u Nejvyššího správního soudu kasační stížnost proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci, kterým krajský soud řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

[2] Stěžovatel brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 8. 2018, č. j. 1 Afs 245/2018 - 32, zamítl žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, neboť dospěl k závěru, že podaná kasační stížnost je zjevně neúspěšným návrhem ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."). Soud proto vyzval stěžovatele mimo jiné k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč ve lhůtě 15 dnů. Zároveň jej poučil o následcích nesplnění poplatkové povinnosti.

[4] Podle § 7 písm. c) s. ř. s. soud řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve znění účinném od 30. 9. 2017 pak platí, že „[n]*ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15*

dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“

[5] Usnesení č. j. 1 Afs 245/2018 - 32 bylo stěžovateli doručeno dne 26. 9. 2018, posledním dnem lhůty ke splnění povinnosti uhradit soudní poplatek tak byl čtvrtek 11. 10. 2018. Stěžovatel poplatek v této lhůtě nezaplatil.

[6] V podání doručeném soudu dne 15. 10. 2018 stěžovatel opětovně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Namítl, že usnesení č. j. 1 Afs 245/2018 - 32 trpí zjevnými nesprávnostmi, pro které je nepřezkoumatelné. Skutkový a právní stav byl podle stěžovatele zcela jiný, neboť nepodal zjevně bezúspěšnou kasační stížnost a jeho žaloba byla včasná. Stěžovateli bylo na základě jeho objektivně důvodných návrhů již opakovaně vyhověno, podklady jsou proto Nejvyššímu správnímu soudu i krajskému soudu známy z jejich úřední činnosti. Navíc, jiné senáty Nejvyššího správního soudu zastoupení advokátem, ani zaplacení soudního poplatku nevyžadují. V mezidobí došlo podle stěžovatele ke změně faktických poměrů, neboť veškerý jeho majetek je obstaven nezákonnými exekucemi.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal důvod o opakovaných žádostech o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce rozhodovat. Byť obecně platí, že o takových žádostech musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, příp. než pro nedoložení povinného zastoupení kasační stížnost odmítne, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku nebo ustanovení zástupce v rámci jednoho řízení je proto soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (viz např. rozsudky ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 - 12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014 - 32, a nález Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, č. 10/2010 Sb. ÚS, odst. 17).

[8] V opakovaných žádostech stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly nové posouzení. Za takové skutečnosti nelze považovat tvrzení stěžovatele, že jeho majetkové poměry jsou soudu známy z úřední činnosti nebo že je veškerý jeho majetek obstaven exekucemi, neboť soud zamítl jeho předchozí žádosti z důvodu zjevné bezúspěšnosti kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., tedy z důvodu, pro který jsou majetkové poměry stěžovatele nerozhodné. K stěžovatelově námitce, že jiné senáty nevyžadují povinné zastoupení, ani zaplacení soudního poplatku, soud uvádí, že ve stěžovatelově uváděných věcech šlo o jinou situaci. Kasační stížnosti totiž napadaly rozhodnutí, kterým se řízení před krajským soudem neskončilo, což podle usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19, č. 3271/2015 Sb. NSS, poplatkové povinnosti nepodléhá. Naopak stěžovatel má povinnost zaplatit poplatek, pokud kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského o návrhu, kterým krajský soud řízení skončil. Nyní předložená kasační stížnost směřuje proti usnesení o zastavení řízení o žalobě, tedy proti konečnému rozhodnutí ve věci samé, podléhá proto soudnímu poplatku.

[9] Navíc, o osvobození od soudního poplatku lze požádat pouze v rámci lhůty dodatečně určené soudem podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, přičemž tato lhůta je propadná. Po jejím marném uplynutí soud nemůže přihlížet nejen k opožděně zaplacenému poplatku, ale ani k opožděně podanému návrhu na osvobození od soudních poplatků (usnesení ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 - 19). Opakovanou žádost o osvobození od soudních poplatků stěžovatel podal k poštovní přepravě dne 12. 10. 2018, lhůta podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích přitom marně uplynula dne 11. 10. 2018.

[10] S ohledem na skutečnost, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek v soudem určené lhůtě, ani účinně nepožádal o osvobození od soudních poplatků, Nejvyšší správní soud zastavil řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. (srov. např. usnesení ze dne 22. 3. 2017, č. j. 1 As 359/2016 - 43, nebo ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 Afs 103/2017 - 28).

[11] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2018

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu